

mærkning, som blev indsat paa Finansloven forrige Aar, men det er ikke i Medfør af, men i Strid med Seminarieloven, derom kan der ikke tvistes. Naar der foreskrives, at Optagelsesprøven holdes af Seminariets Lærere, er det en klar Bestemmelse, som ikke kan misforstaas, og naar det i en senere Paragraf hedder, at de afsluttende Prøver afholdes under Samvirken af Seminariets Lærere og faste Censorer, medens der ikke er nævnt noget om faste Censorer ved Optagelsesprøven, kan det ikke omtvistes, at den højtærede Kultusminister har Uret paa dette Punkt. Naar det endvidere i § 6 i Slutningen bestemmes, at Eksaminanderne udreder, forinden de stedes til Prøvens første Del, en Kendelse af 10 Kr., kan dette ikke betyde, at Aspiranterne ogsaa skal udrede en Kendelse af 10 Kr., naar de møder til Optagelse paa et Seminarium. Det er absolut i Strid med Loven, og jeg er imod alle saadanne Bortfortolkninger af rene og klare Lovbestemmelser. Naturligvis har den højtærede Kultusminister, det vil jeg indrømme, Ret til at udstede Bekendtgørelser, hvori opstilles en Norm, som ønskes fulgt af Seminarierne; men man har ikke i Kraft af Seminarieloven Midler i Hænde til at overvaage, om de enkelte Seminarier følger disse Bestemmelser. Jeg har allerede i mit første Foredrag udtalt Tilslutning til Ønsket om en forbedret Læreruddannelse, men jeg holder for, at naar man vil gaa dertil, maa man ændre Seminarieloven. Jeg mener, at formelt er den trufne Ordning ikke heldig, fordi den er i Strid med Loven. Men jeg er ogsaa mod Bestemmelsen af reelle Grunde; thi vi skal ikke forbedre Læreruddannelsen ved at kræve en meget skærpet Prøve ved Optagelsen, idet vi derved udelukker en Mængde, som før har haft Adgang, fra at gaa Seminarievejen. En forbedret Læreruddannelse skal fremmes ved, at man forlænger selve Opholdet paa Seminariet. Det ønsker jeg, men derom kan vi altid tales ved, naar Loven kommer til Revision, og det skulde undre mig, om man, selv om vi i denne Tid er enige om at frede alting og ikke skabe Strid — selv Raagerne skal have Lov til at være i Fred —, ikke skulde kunne tage et Spørgsmaal som Læreruddannelsen op til Behandling i denne Samling, hvor vi ventelig ikke faar ret meget at bestille.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om Lærertilværelseslovens § 8. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen) og det ærede Medlem

for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) har fremsat Bemærkninger mod, hvad jeg udtalte derom, da jeg første Gang havde Ordet. Derimod har den højtærede Kultusminister udtalt sig ret velvilligt, hvilket jeg meget paaskønner. Dog synes Udsigten til at faa en bedre Ordning ikke at være meget nær, naar denne skal knyttes til en Ophævelse af de gejstlige Retter. Det er maaske en Vej, der er fremkommelig, men det kan have lange Udsigter, thi der kan blive megen Strid om den Ting. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Kultusminister vilde prøve paa at faa indført en Ændring i Loven af 27. Maj 1908 allerede i denne Rigsdagssamling. Ved forenede Anstregelser maatte der kunne træffes en Ordning, thi selv de to nævnte ærede Medlemmer syntes at være ret velvilligt stemte overfor Lærerstanden som saadan. Men jeg kan ikke være enig i de Herrers Udtalelser. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds mente, at de, som ikke er enige med ham paa dette Punkt, men frygter Misbrug af § 8, maatte — jeg refererer, jeg citerer ikke — nære meget stor Mistillid til Sogneraadene og Skolekommissionerne og anse de fleste Medlemmer af disse for Fanatikere og samvittighedsløse Personer. Jeg synes, dette lyder alt for lyrisk. Det er slet ikke saadanne Tanker, der har foresvævet i alt Fald mig og, jeg er vis paa, heller ikke de andre ærede Medlemmer, som har udtalt sig i samme Retning som jeg om dette Spørgsmaal. At der er andre Myndigheder ved Siden af Sogneraadene og Skolekommissionerne — skulde det være nogen Tilside-sættelse af eller røbe nogen som helst Mistillid til disse kommunale Raad? Vi har omkring i Kommunerne Sundhedskommissioner — jeg tænker særlig paa Forholdet paa Landet — og Oversundhedskommissioner; i Byerne har vi Ligningskommissioner og Overligningskommissioner, og paa Landet er Sogneraadet Paaligningsmyndighed, men Skatteraad og Overskatteraad er overordnede Instanser; vi har Skyldraad til Paaligning af Skat paa fast Ejendom og Overskyldraad, i visse Forhold maa Amtsraadets Tilladelse til Afholdelse af større eller mindre kommunale Udgifter indhentes; vi har Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner. Men jeg vil spørge, om det tyder paa afgjort Mistillid f. Eks. til Ligningskommissionen, at man vil have, at der ogsaa skal være en Overligningskommission, eller paa afgjort Mistillid til det